

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Linköping – Szwecja) – Ålands Vindkraft AB przeciwko Energimyndigheten

(Sprawa C-573/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Krajowy system wsparcia przewidujący wydawanie zbywalnych zielonych certyfikatów na rzecz zakładów wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych — Ciężący na dostawcach energii elektrycznej i niektórych użytkownikach obowiązek corocznego zwrotu na rzecz właściwych władz określonej kwoty zielonych certyfikatów — Odmowa przyznania zielonych certyfikatów na rzecz zakładów produkcyjnych położonych poza terytorium danego państwa członkowskiego — Dyrektywa 2009/28/WE — Artykuł 2 akapit drugi lit. k) i art. 3 ust. 3 — Swobodny przepływ towarów — Artykuł 34 TFUE)

(2014/C 292/04)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Linköping

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ålands Vindkraft AB

Strona pozwana: Energimyndigheten

Sentencja

- 1) Przepisy art. 2 akapit drugi lit. k) i art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/28 Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwu członkowskiemu na ustanowienie systemu wsparcia takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który przewiduje przyznawanie producentom zielonej energii zbywalnych certyfikatów wyłącznie w zamian za zieloną energię wyprodukowaną na terytorium tego państwa i który nakłada na dostawców i niektórych użytkowników energii elektrycznej obowiązek corocznego przekazywania właściwym władzom określonej liczby certyfikatów, odpowiadającej udziałowi w całkowitej ilości energii dostarczonej lub zużytej.
- 2) Artykuł 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to analizowane w postępowaniu głównym, które przewiduje przyznawanie producentom zielonej energii elektrycznej zbywalnych certyfikatów wyłącznie w zamian za zieloną energię wyprodukowaną na terytorium danego państwa członkowskiego i które nakłada na dostawców i niektórych użytkowników energii elektrycznej obowiązek corocznego przekazywania właściwym władzom określonej liczby takich certyfikatów, odpowiadającej udziałowi w całkowitej ilości energii dostarczonej lub zużytej, pod rygorem uiszczenia opłaty specjalnej.
- 3) Zadaniem sądu krajowego jest zbadanie, z uwzględnieniem wszystkich istotnych elementów, do których zaliczyć można w szczególności kontekst normatywny prawa Unii, w który wpisuje się uregulowanie analizowane w postępowaniu głównym, czy owo uregulowanie, rozpatrywane pod kątem terytorialnego zakresu zastosowania, spełnia wymogi wynikające z zasady pewności prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 9.2.2013.